

ACC. NR. *M. 9487:1-40.*

Landskap: *Småland* Upptecknat av: *Jan Öjvind Swahn*
 Härad: _____ Adress: _____
 Socken: *Växjö stad.* Berättat av: *Stadsfiskal H Wislander*
 Uppteckningsår: *1944* Född år *1870* i *Nöbbelö*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Pesar och raspar	1	Klädedräkt	24
Seminarister	2	Nattvakter	25
Fattigkvarter	3	Gatubelysning	26
Slagsmål	3	Brandvakter	27
Stadens utveckling, orsaker härtill	4	Brandkår	28
Valborgsmässaöldar	5	Eldsvådor	29
Dymmelonsdag	6	Kommunikationer	30
Fasta och Palmsöndag	7	Skjutshåll	30
1:a maj	8	Skjutstaxor	30
Vårfrudagen	9	Kristina Nilsson	30
6:e november	10	Gästgivaregårdar	30
30:e november	10	Cyklar	31b
Lucia	11	Skidåkning	31b
Trettondag	11	Poliser	32
Fästlagsbullar	11	Brottållingar	32
Slädpartier	12	Euder	32
Kristihimmelsfärdsflickor	14	Dricksvatten	33
Konfirmation	15	Brunnar	33
Den första idrottsföreningen	16	Varmbadhus	34
Den första fotbollen	16	Dansskola	35
Ridhuset	16	Foror	36
Promenader, "strög"	17	Handelsresor	36
Krogar och restauranger	18	Fiskhandel	37
Musikförening	19	Silltorget	38
Positivhalare	19	Boskap i staden	39
Cirkus	20	Tjänstefolk	40
Lekar	x21		
Fotbollspel	21		
Arbetsordningen i skolan	22		
Skolungdomen i kyrkan	23		

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R

M. 9487: /

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Pesar och raspar.

Lärpojckarna, det var pesarna. Vi, som gick i läroverket kallades raspar, och ansåg givetvis för något betydligt förnämare. Då för tiden fanns här ju en tändsticksfabrik, och där gick alltid fullt med ungdomar, och var vi möttes så blev det slagsmål.

ACC. N:R M. 9487:2.

2
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Seminarister.

Då fanns fortfarande den gamla gymnasieföreningen, och dessutom folkskoleseminariet, och gymnasisterna hade en mössa med kulle av kläde och sammet ikring och en liten lyra i vitt silke längst fram, och på seminariet gjorde de ihop en mössa som skulle vara så lik vår som möjligt, och det tålte förstås inte vi, utan det blev kraftiga slagsmål. Det var på 1880-talets början. Seminaristerna var äldre och större, men slagsmålen kunde bli gruvliga i alla fall. Man kunde helt enkelt inte för sitt anseendes skull se en seminarist i mössa utan att ryka på honom och ta av honom den och ge honom vad han tålte.

ACC. NR M. 9487:3.

3
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Fattigkvarter. Slagsmål.

Norr, det var pesarnas tillhåll par preference, och det hade dåligt rykte. På den tiden var fortfarande Östra folkskolan läroverk. Till norr gick man inte ensam, och jag tror inte att jag någonsin var där uppe under hela min skoltid i stan. Om det kom upp en dit, som hade skolmössa på sej, så var redan det skäl nog för de skulle ryka på honom och ge honom stryk. Där bodde alla de fattigaste, och tattare och zigenare har också fått hållas där och på väster. Ett kvarter där på norr som nu heter Dalen, det kallade vi för Sibirien. Båtsmansbacken, det var den del som inte brann ned 1843, och där bodde mest allehanda småfolk.

ACC. N:R M. 9487:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Stadens utveckling. Orsaker hertill.

Staden har svällt ut kraftigt, och orsaken är väl den
att Växjö är en sådan skolstad. Men så mycket inflytt-
ning att tala om tror jag inte det har varit.

ACC. N:R M. 9487:5

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Valborgsmässoeldar.

På Staglabacken där borta på öster, där brukade de ha valborgsmässoeldar, och likaså på det berget, där nu Läroverket ligger. Där var nämligen förr ett ganska högt berg, som nu till stor del är bortsprängt. Men där hade de fyrverkeri, inte bål. Och jag minns att jag såg det en gång från andra sidan sjön, och jag tyckte det var mycket vackert. På sjön hade vi eldar ibland om vintern. Då samlade vi pojkar ihop en massa bråte och kanske en och annan tjäätunna, om det gick att få tag på, och så tände vi eld på det ute på isen.

ACC. N:R M. 9487:6

6
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Dymmelonsdag.

Dymmelonsdag slutade skolan och vi blev fria för påsken, men om högtiderna vet jag ingenting, för då for jag hem.

ACC. N:R M. 9487:7.

Fasta och palmsöndag.

Jag minns att vi brukade försöka hänga ris på landboarna. På palmsöndag plockade man palmer, och de har man gjort så länge jag minns. Fastlagsris, de där björkkvistarna som de har fördärvat med att hänga dit en massa brokiga fjädrar på dem, det hade de redan på åttitalet här i stan.

7
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9487:8.

Första maj.

Första maj drack vi mäs i benen. Man skaffade ägg
och fylle och så gick det fint. Det gjorde till och
med alumnerna i läroverket.

8.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9487:9.

9.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vårfrudagen.

På Vårfrudagen skulle tranan komma med gott till barnen, och då hängde de upp strumporna, och var noga med att se till att de placerade dem så att där skulle kunna hamna så mycket som möjligt. Villkoret för att man skulle få något var att man gick och lade sej tidigt och åt tidigt den dagen, och att man inte tände ljus den kvällen - annars blev det inget.

ACC. N:R M. 9487:10.

10
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6:e november. 30:e november.

Den sjätte november hade de i skolan facklor och doningar på kvällen, jag minns särskilt 1882, och då ställde vi upp i fyrkant på skolgården och så höll någon ett tal, som jag tror var på vers ibland. Man firade den trettionde november också, men bara vid den ordinarie morgonbönen i skolan.

ACC. NR M. 9487: //

11
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lucia, trettondag, fastlagsbullar.

Lucia firade man här och var i hemmen med kaffe och Lucia.

På trettondan gick ungarna kring i husen och sjöng en stump och tiggde, och det gör de visst än i dag.

Fettisdagsbullar hade vi med varm mjölk till. De bakades i allmänhet hemma, med mandel och sånt.

ACC. N:R M. 9487:12.

12
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Slädpartier.

Vart tredje år hade vi slädpartier på vintern, i allmänhet i februari. 1887 var visst sista gången, för det var gymnasieföreningen som anordnade det hela och den upphörde 1889. Det var då, alltså 1887, som jag var med. Där ordnades ihop ett slädparti, och så var vi kostymerade till olika grupper. Det blev ett tjugotal skjut-sar. Där var Odin och hans kämpar på mitt lass. Sist tror jag det kom en rad zigenare. Det var som en hel karneval. Vi for runt i stan, först samlades vi på skolgården, och sen for vi till biskopsgården, föregångna av härolder och där fick vi glögg, och sen for vi ned över Öster och Storgatan fram till torget och över det och runt i stan, det tog väl en timme och det var vid 2-3 tiden. Sen var det bal på gymnastiksalen, där lärarna bjöd på kaffe, och så var det dans efter. Vi hade ett långt program till det hela, och i det minns

ACC. N:R **M. 9487/13.**

jag att rektorn strök en hel del som han tyckte
var litet ekivokt.

13
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9487:14

Kristihimmelsfärdsflickor.

Beväringarna på Kronobergshed skulle på kristihimmelsfärdsdag alltid besökas av flickorna hemifrån, och när de kom var de alltid klädda i ljusa och kulörta klänningar av bomull. De kallades för Kristihimmelsfärdsflickor.

14
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9487:15.

15
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Konfirmation.

Vid konfirmationen var man klädd i svart kavaj och vit halsduk och konfirmanderna, som hade undervisats i läroverkets konfirmationsskola, samlade i hop till pastorn, det var väl en femma eller en tio per man, och det blev en hel del för vi var väl en fyrtio stycken. Konfirmanderna fick biblar av sina föräldrar, och psalmböcker, men just inga blommor och sånt. Kanske de som inte hade klocka förut fick det då.

ACC. NR M. 9487:16

16
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Den första idrottsföreningen och d:o fotbollen.Ridhus.

Sport och idrott gjorde sitt intåg här i staden mot slutet av åttiotalet. 1889 bildades en idrottsförening som finns än, och det var jag och några andra som startade den. Vi skaffade en fotboll från England för tjugofem kronor, och dessförinnan hade vi bara en boll av ett läderhölje med svinahår inuti. Det fanns även ett ridhus och där red borgerskapets pojkar och herrar.

ACC. NR M. 9487:17

Promenader. "Strög".

Vid promenader kunde man gå på ströget, och det var Storgatan fram till ungefär vid Västergatan, där biografen Röda Kvarn nu är, för där likson slutade staden, och där vände man. Man gick gång på gång den ena sidan upp och den andra ned. Det fanns en privat flickskola ej så långt från läroverket, och de hade raster samtidigt med att vi hade det, och på de tio minuterna brukade vi gå så att vi åtminstone kunde titta på varandra över gatan, för vi brukade gå på var sin sida av gatan.

17
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9487:18.

18
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Krogar och restauranger.

Stadshotellet och Beckströms var de finaste krogarna,
och vidare Järnvägsrestaurangen och Gästgivaregården,
som låg där polisen är nu. "Masse på krogen" var ett
annat ställe, där jag tror det var utskänkning också på
den tiden. Och så var det en källarlokal, där det nu
är en begravningsbyrå, och den kallades för Röda
Helvetet.

ACC. N:R M. 9487:19.

19
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Musikförening och positivhalare.

Det fanns en musikförening och ett sångsällskap på åttitalet, och en gång när den senare saknade basar, så fick några av mina skolkamrater rycka in. Det fanns då för tiden betydligt flera positivhalare och andra såna där, och de såg i allmänhet rätt sydländska ut.

ACC. N:R M. 9487:20.

20
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Cirkus.

I Ridhuset hade de cirkus, till exempel cirkus Schreiber, som kunde vara här och ge dagliga föreställningar i ett par tre veckors tid. Baptista Schreiber var en mycket skicklig konstridare, och hon kunde till exempel stå på länder av en häst som befann sig i fullt galopp och göra volter på hästryggen och åla sej runt hästen och annat sådant i den vägen. För femtio öre tror jag det var kunde man få komma upp på "hyllan" och se på all grannlåten. Där var det ståplatser.

ACC. NR M. 9487:21.

21
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lekar, fotboll.

Vi lekte mest olika bollspel, tjuv och polis och så vidare. De där bollarna vi hade med svinahår i, de kallades för paddor. De var så tunga att man trodde benet skulle gå av när man sparkade till dem ordentligt, och jag minns att när vi hade fått den där fina bollen från England, och skulle sparka i väg den första gången, så sparkade han, som fått det hedrande uppdraget, lika hårt som om det hade varit en "padda", och bollen flög i väg långt bort och in genom ett fönster till skolan och hamnade i Högtidssalen. Och rektorn kom ut och sa: Gossar, gossar, inte så! Och sen fick vi hållas på Oxaträdan i stället med vårt bollsparkande.

ACC. N:R M. 9487:22.

22.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Arbetsordning i skolan.

Vi började i skolan klockan sex och fyrtiofem på morgonen, och då var det till att börja med en gemensam morgonbön, och därefter två lektioner till klockan nio med en tiominutersrast emellan. Mellan nio och halv tio var det gymnastik och sen hade vi frukostrast till klockan elva. Mellan elva och tolv, tolv och ett och ett och två hade vi lektioner, med raster emellan. Stundom var gymnastiken förlagd till tiden mellan halv elva och elva, och då började frukostrasten i gengäld klockan nio. Vissa dar hade vi dessutom eftermiddagslektioner i en del ämnen såsom sång och slutligen brukade en bättre gymnastikavdelning av en utvald elit ha övningar i gymnastik och fäktning på kvällen. Dessutom hade vi väldigt mycket hemarbete.

ACC. NR M. 9487:23.

23
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skolungdomen i kyrkan.

Skolan hade ett särskilt kvarter, om jag så får säga, i kyrkan, och det låg vid sidogången till höger, och bakom predikstolen. Vi skulle gå i kyrkan varje söndag och ordningsmannen i klassen skulle pricka för vilka som var där och vilka som inte var där, och de som ej hade varit närvarande fick avge rapport om sitt förhållande. Det var obligatoriskt att gå i kyrkan på söndagen.

ACC. NR M. 9487:24.

Klädedräkt.

Överklassen gick i stormhatt till vardags.

24
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9487:25.

25
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Nattvakter.

Mellan klockan två och klockan sex hade polisen fyra
man ute som hade vissa pass, och så var där kontroll-
ur, där man kunde se om vederbörande hade skött sina
pass och varit ute som de skulle. Kontrolluren satt
på lyktstolpar.

ACC. NR M. 9487:27

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Brandvakter.

Mor min brukade berätta om brandvakter som hade gått runt
och ropat ut tiderna, men det har det inte funnits här i
min tid.

ACC. N:R M. 9487:28.

28
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Brandkår.

Förr hade man bara en frivillig brandkår, och därvar alla medlemmar. Staden hade en ångspruta och en hel rad handsprutor, och läroverkets fyra högsta klasser tillhörde den så kallade rivnings- och bärgningsavdelningen. Brandchefen hade väl en hacka för sin post, och brandmanskapet vill jag minnas hade några kappor eller sånt men just ingen uniform. Där var upphuggna brandvakar på Växjösjön en bit ut från stranden, och de var utmärkta med ruskor runt om för att inte någon skulle kunna gå ner sej i dem. Dem hade någon av brandkårentillsyn över.

Man fick inte ha eld efter en viss tid på dygnet och man fick inte gå med bart brinnande ljus på vindar.

Vid eldsvåda tutade man i ett signalhorn, som nattvakterna hade, och var det riktigt svårt, så klämtade man i kyrkklockorna.

ACC. N:R M. 9487:29

29
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Svåra eldsvådor.

Den enda svårare eldsvådan i nyare tid är väl den då tändsticksfabriken brann år 1920. En annan svår brand var dock när Berglöfs fastighet, där nu Konga härads Tingshus är, brann ner till fgrunden, och efter den branden var det som vi fick en riktig brandkår i stället för den frivilliga.

ACC. N:R M. 9487:29

29
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Svåra eldsvådor.

Den enda svårare eldsvådan i nyare tid är väl den då tändsticksfabriken brann år 1920. En annan svår brand var dock när Berglöfs fastighet, där nu Konga härads Tingshus är, brann ner till fgrunden, och efter den branden var det som vi fick en riktig brandkår i stället för den frivilliga.

ACC. N:R M. 9487:30.

30,
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kommunikationer, skjutshåll, taxor o.a.

Gästgivaregården låg där nu polisen är. Staden hade plikt att hålla med skjutsning, men den entreprenerade ut sysslan till någon. Växjö skjutsade till Ingeåstad $1\frac{1}{2}$ mil åt sydost, och där var en gästgivare gård med spritträttigheter och brännvin in emot åttitalets slut, t.o.m. på nittitalet kanske, och den siste innehavaren var min farbror. Vidare till Lia Nöbbeled, 1 mil, drygt, det var en gård under Husaby gods. Kristina Nilsson uppträdde i hållstugan där och fiolade och sjöng. Till Alvesta var det två mil, och lika långt skjutsade man västerut. I östlig riktning skjustade man till Risinge, det var bara en skjutsstation, $1\frac{1}{4}$ mil borta. Dessutom till Dädersjö men jag minns inte vad skjutshållet hette. Emellertid hade de en stor marknaddär, Dädersjömarken. En annan skjutsstation dit Växjö skjutsade var Kråketorp, fordom gästgiveri, i Kallsviks socken, dit det var $1\frac{1}{2}$ mil, kanske litet mer. Det kostade tio öre mil~~en~~ förr,

ACC. N:R M. 9487:3/.

31-

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Den som körde hade då även rättighet att sälja öl på vägen. Senare, frampå nittiotalet, tog de väl åtminstone en och femtio per mil och häst. Det kostade för hästlega samt för vagnslega, beroende på vagnens kvalitet: 4 hjul ~~utan~~ utan fjädrar 8 öre per mil, med fjädrar 20 öre per mil. För paråkdöm gav man 30 öre milen. Men när man körde fångskjuss fick man inte använda dyrare än åtta öre milen, det stod i papperen, ~~men~~ men aldrig för då jag i vagn utan fjädrar. Och fångförarens traktamente var 2 kronor per dag och fångens kostpengar 48 öre, tror jag, om det ens var så mycket. De skulle ju bara ha bröd och vatten de.

ACC. N:R M. 9487:316.

316
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Cyklar och skidåkning.

På åttitalet såg jag aldrig några cyklar.

Skidor visste vi heller inte om när jag gick i skolan
här, det har kommit i senare tid.

ACC. N:R M. 9487:32.

32.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Poliser, brottslingar, luder.

Poliserna var delade på natt- och dagpoliser. På 80-talet var det väl en sex ordinarie. Hunna-Massen var i min barndom en riktig stortjyv i min hemsocken. Han var straffad otaliga gånger, och levde uteslutande på sitt "yrke".

Tjyva-pian och Mosa-Pyttan var både tjyvapack och luder.

*Nöbbele, Krons-
berg & Co.*

Dricksvatten, brunnar.

Dricksvatten fick vi ur brunnar förstås, och det fanns brunnar överallt på gårdarna. En del allmänna brunnar fanns också, och en låg inte så långt härifrån, nämligen vid korsningen av Klostergatan och en annan gata, och kallades Tomtakällan, och där var ett litet träskjul över den och en pump. Men det allra finaste dricksvattnet fick jungfrurna gå och hämta i Biskopskällan, som låg mitt emellan allen upp till biskopsgården och Risingevägen, ungefär där sänkan börjar. Där blev i min tid ditsatt en pump. Sigfridskällan skulle ha legat ungefär så att Risingevägen nu går rätt över den. Den det var nog samma ådra i Biskopskällan och Sigfridskällan. Vattnet hämtades i koparkrukor (av bredvidstående form), men på finare ställen hade de nog även med pip på. Och det var förstås mest finare folk som skickade sina pigor att hämta vatten där i källan.

Varmbadhus.

Varmbadhus, det hade vi visst det. Det var den lilla kåken inne på gården vid det nya badhuset. Där var en fem eller sex kar och inget annat än karbad serverades, inte ens bastu. Den byggnaden var i bruk ända till 1907 eller något så där. I hemmen förekom inget nämnvärt badande. Men i det fria badade vi mera, dels i Växjösjön till mitten av 1880-talet, i ett kallbadhus strax utanför staden ungefär vid lasarettss- udden, och där badade man i vattnet som var alldeles grönt. Vid Kampen(?) mitt emot var ett annat badställe, men inget badhus. Eljes for vi ut till Evedal där det till och med var en riktig hälsobrunn, men förbindelserna var dåliga, innan järnvägen kom. Vattnet var ju så förorenat i Växjö- sjön, och alla kloakerna mynnade ju ut i den. En tid tror jag rentutav det var förbud på att bada där alls och staden höll ett mudderverk framme vid Elvekets nuvarande ~~park~~ plats, där de största kloakerna mynnade, för att hålla borta all smörjan.

ACC. N:R

M. 9487:35.

35,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Dansskola.

I min barndom fanns det ingen fast dansskola utan bara en som reste kring och hade kurser. Den som hade den hette nånting på -skog, men jag minns inte riktigt vad. Min älsste bror gick där. Den var nere i Hagmans gård vid stationen, i en byggnad som vetter mot stationen, i det att gaveln liksom sticker fram en smula, med en beklädnadsaffär i nedre botten och rätt stor sal ovanpå. Själva uppvisningen eller slutbalen försiggick på Stadshussalongen.

ACC. N:R M. 9487:36.

36
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Foror, handelsresor, fiskskjutsar, fiskhandel.

Foror, ja, se det kan vi ju egentligen inte tala om så mycket här i Växjö, dit ju järnvägen kom redan 1860. Men gamla människor brukade berätta att de slog sej ihop i långa rader med en 20-25 stycken skjutsar i varje, och var då lejda av affärsmännen att hämta vad dessa skulle hava. Och innan Ronnebyfärnvägen kom till, fraktades med ett tjugotal skjutsar hit upp stora mängder med småsill. De körde från Ronneby eller Karlshamn med sina fångster på fredagsmorgonen, sedan de på natten varit ute och fiskat, och färdades hela fredagen hit upp och stod på torget på lördag morgon, efter att i ett sträck ha tillryggalagt alla de 8-9 milen, för de ville ju vara framme när folk var som lystnast. 50 öre valen kostade sillen. De flesta forkarlarna bodde halvvägs, och då kunde de hinna hem på lördagskvällen efter kommersens slut, vara hemma över söndagen, hos hustru och barn, för till kusten på måndagskvällen, lastade nytt

ACC. N:R M. 9487:37.

37

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

lass på tisdag morgon, var i Växjö med detta på onsdag morgon då det åter var torgdag, varpå de på kvällen kunde fara hem och vara hemma över hela torsdag för att nästa fredagsmorgon åter vara i Karlshamn efter sill och så vidare året om.

Silltorget var beläget i Linnéparken, de hade stora korgar som tog upp nästan hela de små vagnarna. När de sålt slut sillen de haft med sig välvde de korgarna till regnskydd och satte sig inuti dem och for i väg. Folk kallade dem för sillaknallar, och de sjöng, skrålade och for i kapp på hemvägen, ordentligt fulla som de var efter lyckad kommers, och vi pojkar skojade mycket med dem och slängde efter dem både stenar och annat och drev med dem. De fick inte hållas på torget, och om sommaren var lasterna vid framkomsten oftast halvsura. När de sedermera fick lov att hållas på torget under vintern, så var det likafullt förbjudet för dem att vistas där under den varmare årstiden, och även att

kring på

sin korg

och mång

38

laken på de

ACC. N:R

M.

9487:38.

hållas

sedan Linn

dit vill

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

draga kring på gatorna med sina korgar och kärror och mångla
ut fisken på det viset. Men på silltorget fick de hållas
även sedan Linneparken kommit till.

ACC. N:R M. 9487:39.

Boskap i staden.

I min tid har boskap icke funnits inom den planlagda delen
av Växjö.

32.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M.9487:40.

Tjänstefolk.

Ännu på åttiotalet fästes tjänstefolket per år, och flytt-
ningsdagarna var den 24 oktober och den 24 april.

40.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV